

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 25. september 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
A-1/19	Istanbulkonventionen - "Udgør artikel 82, stk. 2, og artikel 84 de korrekte hjemmeler for Rådets retsakt om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Istanbulkonventionen, eller bør denne retsakt have artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, TEUF som hjemmeler, og er det nødvendigt eller muligt at opdele afgørelserne om undertegnelse og indgåelse af konventionen i to dele på grund af dette valg af hjemmeler?" - "Er Unionens indgåelse af Istanbulkonventionen i henhold til artikel 218, stk. 6, TEUF forenelig med traktaterne, når der ikke hersker enighed mellem samtlige medlemsstater om at give samtykke til at lade nævnte konvention have bindende virkning?"	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Mundtlig forhandling	06.10.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces skridt	Dato
C-233/19	CPAS de Liège Skal artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), sammenholdt med dommen i sag C-562/13, der blev afsagt den 18. december 2014 af Domstolens Store Afdeling, fortolkes således, at et retsmiddel, der er bragt i anvendelse til prøvelse af en afgørelse, hvorved en tredjelandstatsborger, der	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	30.09.20

	<p>lider af en alvorlig sygdom, pålægges at forlade en medlemsstats område, har opsættende virkning, idet den, der anvender retsmidlet, har gjort gældende, at fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsætte vedkommende for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af den pågældendes helbred, – uden at det er fornødent at foretage en vurdering af retsmidlet, idet den blotte indgivelse af dette er tilstrækkeligt til at suspendere fuldbyrdelsen af afgørelsen om udsendelse, – eller skal der foretages en begrænset kontrol af, hvorvidt der foreligger et rimeligt begrundet klagepunkt eller manglende opfyldelse af betingelserne for realitetsbehandling, eller at søgsmålet for Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlænderretlige sager) er åbenbart ugrundet, – eller kræves der en tilbundsående prøvelse fra arbejdsretternes side for at afgøre, om fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan betyde, at den, der anvender retsmidlet, udsættes for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af sit helbred?</p>			
C-649/19	<p>Spetsializirana prokuratura</p> <p>1) Gælder tiltaltes rettigheder i henhold til artikel 4 (navnlig retten i henhold til artikel 4, stk. 3), i henhold til artikel 6, stk. 2, og i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/13 for en tiltalt, der er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre?</p> <p>2) I bekræftende fald: Skal artikel 8 i rammeafgørelse 2002/584 fortolkes således, at den tillader en ændring i indholdet af den europæiske arrestordre med hensyn til formularen i bilaget, herunder tilføjelse af en ny tekst til denne formular, vedrørende en eftersøgt persons rettigheder i forhold til denjudicielle myndighed i den udstedende medlemsstat med hensyn til at anfægte den nationale arrestordre og den europæiske arrestordre?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Er det i overensstemmelse med 12. betragtning til rammeafgørelse 2002/584/RIA, med samme rammeafgørelses artikel 1, stk. 3, artikel 4, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, og med chartrets artikel 6 og 47, når en europæisk arrestordre udstedes i fuldstændig overensstemmelse med formularen i henhold til bilaget (dvs. uden at den eftersøgte person informeres om dennes rettigheder ved den udstedende judicielle myndighed) og den udstedende judicielle myndighed straks, efter at den får kendskab til anholdelsen af den pågældende, informerer den pågældende om dennes rettigheder og tilsender vedkommende det relevante materiale?</p> <p>4) Såfremt der ikke findes noget andet retligt middel til at sikre de rettigheder, der tilkommer en person, der er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre, i henhold til artikel 4, navnlig retten i henhold til artikel 4, stk. 3, i henhold til artikel 6, stk. 2, og i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/13/EU, er rammeafgørelse 2002/584 da gyldig?</p>	Justitsministeriet	GA	30.09.20
C-485/18	<p>Groupe Lactalis</p> <p>- Skal artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011, der bl.a. bestemmer, at Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for så vidt angår mælk og mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter, anses for specifikt at have harmoniseret dette spørgsmål som omhandlet i forordningens artikel 38, stk. 1, og er den til hinder for medlemsstaternes beføjelse til at vedtage foranstaltninger indeholdende krav om</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	01.10.20

	<p>supplerende obligatoriske oplysninger på grundlag af denne forordnings artikel 39?</p> <p>- I tilfælde af, at de nationale foranstaltninger er begrundet i hensynet til beskyttelse af forbrugerne i henhold til artikel 39, stk. 1, skal de to kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 2, og som vedrører dels kravet om en dokumenteret forbindelse mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst, dels dokumentation for, at de fleste forbrugere tillægger en sådan oplysning stor værdi, da sammenholdes, og forholder det sig navnlig således, at vurderingen af, om forbindelsen er dokumenteret, kan baseres på rent subjektive forhold vedrørende den værdi, som de fleste forbrugere knytter til forbindelsen mellem en fødevarers kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst?</p> <p>- For så vidt som fødevarens kvaliteter synes at kunne udstrækkes til samtlige de forhold, der bidrager til fødevarens kvalitet, skal der da tages hensyn til de omstændigheder, der vedrører fødevarens modstandsdygtighed over for transport og risikoen for forringelse af fødevarer under transporten, når det skal vurderes, om der foreligger en dokumenteret forbindelse mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst i forbindelse med anvendelsen af artikel 39, stk. 2?</p> <p>- Forudsætter vurderingen af de betingelser, der er fastsat i artikel 39, at en fødevarers kvaliteter skal anses for at være særegne på grund af dens oprindelse eller herkomst eller for at være garanteret som følge af denne oprindelse eller denne herkomst, og kan angivelsen af oprindelse eller herkomst i sidstnævnte tilfælde, uanset harmoniseringen af de sundheds- og miljønormer, der gælder inden for Den Europæiske Union, angives mere præcist end en angivelse i form af »EU« eller »uden for EU«?</p>			
C-649/18	<p>A</p> <p>Følgende præjudicielle spørgsmål fremsendes til Den Europæiske Unions Domstols Justitskontor med henblik på at få afklaret, om EU-lovgivningen, herunder [.]</p> <p>- artikel 34 TEUF, - bestemmelserne i artikel 85c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (med senere ændringer), og - bestemmelsen om det indre marked i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked gør det muligt for en EU-medlemsstat på dens område at pålægge apoteker, som er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat, at overholde særlige regler vedrørende:</p> <p>- forbud mod at opfordre kunderne ved hjælp af metoder, som er i strid med apotekerhvervet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-22 i den franske lov om offentlig sundhed</p> <p>- forbud mod at tilskynde patienter til at misbruge lægemidler i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-64 i den franske lov om offentlig sundhed</p> <p>- forpligtelsen til at iagttage god praksis i forbindelse med udlevering af lægemidler som defineret af medlemsstatens myndigheder, idet det herved bl.a. kræves, at der indgår et sundhedsspørgeskema i forbindelse med køb af lægemidler online, og forbydes at anvende søge- og annonceringsydelser</p>	Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	01.10.20

	mod betaling, således som fastsat i den franske social- og sundhedsministers bekendtgørelse af 28. november 2016?			
C-157/19 P	Makhlouf mod Rådet Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold. —Følgelig ophæves dom af 12. december 2018 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-409/16, Ehab Makhlouf mod Rådet for Den Europæiske Union. Der træffes endvidere en ny afgørelse med følgende indhold: —Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 (1) og de efterfølgende gennemførelsesretsakter hertil annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten. —Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20
C-158/19 P	Othman mod Rådet Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold. —Følgelig ophæves dom af 12. december 2018 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-416/16, Razan Othman mod Rådet for Den Europæiske Union. Der træffes endvidere en ny afgørelse med følgende indhold: —Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 (1) og de efterfølgende gennemførelsesretsakter hertil annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten. —Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20
C-159/19 P	Syriatel Mobile Telecom mod Rådet Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold. —Følgelig ophæves dom af 12. december 2018 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-411/16, Syriatel Mobile Telecom mod Rådet for Den Europæiske Union. Der træffes endvidere en ny afgørelse med følgende indhold: —Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 (1) og de efterfølgende gennemførelsesretsakter hertil annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten. —Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20
C-260/19 P	Bena Properties mod Rådet (appel) Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. —Dom af 16. januar 2019, Bena Properties mod Rådet, T-412/16, ophæves følgelig. Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold: —Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten. —Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20
C-261/19 P	Cham mod Rådet (appel) Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. —Som følge heraf ophæves dom af 16. januar 2019, Cham mod Rådet, T-413/16. Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold: —Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 og de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten. —Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20

C-331/19	<p>Staatssecretaris van Financiën</p> <p>1) Skal det i bilag III, nr. 1), til momsdirektivet af 2006 anvendte begreb levnedsmidler fortolkes således, at der herved i overensstemmelse med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, skal forstås alle stoffer eller produkter, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til eller med rimelighed må antages at skulle indtages af mennesker? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvorledes skal dette begreb da defineres?</p> <p>2) Såfremt spiselige produkter eller drikkevarer ikke kan anses for levnedsmidler bestemt til at indtages af mennesker, på grundlag af hvilke kriterier skal det da afgøres, om sådanne produkter normalt er bestemt til at anvendes som supplement til eller i stedet for levnedsmidler?»</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	01.10.20
C-348/19 P	<p>Drex Technologies mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. —Følgelig ophæves dom af 28. februar 2019 (T-414/16). Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold: —Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de angår appellanten. —Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20
C-349/19 P	<p>Almashreq Investment Fund mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. —Følgelig ophæves dom af 28. februar 2019 (T-415/16). Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold: —Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende foranstaltninger til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de angår appellanten. —Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20
C-350/19 P	<p>Souruh mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: —Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. —Følgelig ophæves dom af 28. februar 2019 (T-440/16). Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold: —Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende foranstaltninger til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de angår appellanten. —Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	01.10.20
C-501/19	<p>UCMR – ADA</p> <p>1) Leverer indehavere af rettigheder til musikværker en ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) til arrangører af forestillinger, fra hvilke kollektive forvaltningsorganisationer på grundlag af en tilladelse – en ikkeeksklusiv licens – i eget navn, men på vegne af disse indehavere, modtager vederlag for overføring til almenheden af musikværker?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om kollektive forvaltningsorganisationer, når de modtager vederlag fra arrangører af forestillinger for retten til overføring til almenheden af musikværker, da handler som afgiftspligtige personer som omhandlet i momsdirektivets artikel 28, og om de er forpligtede til at udstede fakturaer med</p>	Kulturministeriet Skattestyrelsen	GA	01.10.20

	moms til de respektive arrangører af forestillinger, og om ophavsmænd og andre indehavere af ophavsrettigheder til musikværker skal udstede fakturaer med moms til de kollektive forvaltningsorganisationer, når vederlagene udbetales til dem?			
C-526/19	Entoma Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning af 27. januar 1997 fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter fødevarer bestående af hele dyr bestemt til konsum som sådan, eller finder bestemmelsen kun anvendelse på isolerede fødevearengredienser, der er fremstillet af insekter?	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	01.10.20
C-940/19	Les Chirugiens-Dentistes de France e.a. Udelukker artikel 4f, stk. 6, i direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005, at en medlemsstat indfører mulighed for en delvis adgang til et af de erhverv, som er omfattet af mekanismen for automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i bestemmelserne i samme direktivs kapitel III i afsnit III?	Miljø- og Fødevareministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	GA	01.10.20
C-181/20	Jobcenter Krefeld 1. Er udelukkelsen af unionsborgere, der har opholdsret på grundlag af artikel 10 i forordning nr. 492/2011, fra at modtage sociale ydelser som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38, forenelig med ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 10 og 7 i forordning nr. 492/2011? a) Udgør en social ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 en social fordel som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011? b) Finder begrænsningsreglen i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 anvendelse på ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 10 og 7 i forordning nr. 492/2011? 2. Er udelukkelsen af unionsborgere fra at modtage særlige ikkebidragspligtige kontantydelse som omhandlet i artikel 3, stk. 3, og artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 883/2004 forenelig med ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 4 i forordning nr. 883/2004, når de pågældende borgere har opholdsret på grundlag af artikel 10 i forordning nr. 492/2011 og indgår i en social sikringsordning eller familiedyelsesordning som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 883/2004?	Beskæftigelsesministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	Dom	06.10.20

C-344/19	<p>Radiotelevizija Slovenija</p> <p>15. De spørgsmål, som nærværende ret forelægger Domstolen, er som følger:</p> <p>– Skal artikel 2 i direktiv 2003/88 fortolkes således, at en sammenhængende tilkaldevagt – under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en arbejdstager, som arbejder på en tv-station, i det tidsrum, hvor den pågældende har fri fra arbejde (når vedkommendes fysiske tilstedeværelse på arbejdspladsen ikke er påkrævet), skal være til rådighed på tilkald og om nødvendigt vende tilbage til arbejdet inden for en time – skal anses for arbejdstid?</p> <p>– Har det under omstændigheder som de i den foreliggende sag omhandlede betydning for kvalificeringen af den sammenhængende tilkaldevagt, at arbejdstageren opholder sig i en bolig på det sted, hvor denne udfører sit arbejde (på en tv-station), fordi stedets geografiske træk gør det umuligt (eller vanskeligere) at tage »direkte« hjem hver dag?</p> <p>– Gør det nogen forskel for besvarelsen af de to forudgående spørgsmål, såfremt der er tale om en beliggenhed, hvor mulighederne for at dyrke fritidsaktiviteter i fritiden på grund af områdets geografiske træk er begrænsede, eller hvor arbejdstageren støder på vidtgående begrænsninger i forvaltningen af sin fritid og dyrkelsen af interesser (vedkommende kan ikke bo hjemme)?</p>	Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	GA	06.10.20
C-580/19	<p>Stadt Offenbach am Main</p> <p>1. Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at rådighedsperioder, hvor en arbejdstager er forpligtet til inden for 20 minutter at nå bygrænsen for sit tjenestested med indsatsvognen og iført indsatsbeklædning, anses for arbejdstid, selv om arbejdsgiveren ikke har foreskrevet arbejdstageren et opholdssted, men arbejdstageren alligevel er væsentligt begrænset i valget af lokalitet og i mulighederne for at hellige sig sine personlige og sociale interesser?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF i en situation som den, der er beskrevet i det første spørgsmål, fortolkes således, at der ved definitionen af begrebet arbejdstid også skal tages hensyn til, om og i hvilken udstrækning det i løbet af en vagttjeneste, som skal tilbringes på et sted, der ikke er foreskrevet af arbejdsgiveren, som regel må påregnes, at arbejdstageren vil blive tilkaldt?</p>	Beskæftigelsesministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	06.10.20
C-330/19	<p>Exter</p> <p>Følger det af EF-toldkodeksens artikel 121, stk. 1, at en præferencetoldforanstaltning, der fandt anvendelse på importerede varer på det tidspunkt, hvor varerne blev henført under ordningen med aktiv forædling med anvendelse af systemet med suspension, stadig kan tages i betragtning ved fastsættelsen af den toldskyld, der opstår, når varerne bringes i fri omsætning, eventuelt i ændret tilstand, såfremt denne præferencetoldforanstaltning var suspenderet på tidspunktet for antagelsen af angivelsen af varenes overgang til fri omsætning?</p>	Toldstyrelsen	Dom	08.10.20

C-456/19	<p>Aktiebolaget Östgötatrafiken</p> <p>1. Skal artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2015/2436 fortolkes således, at det – ved en ansøgning om registrering af et varemærke, der kendetegner tjenesteydelser, og hvor ansøgningen vedrører et tegn placeret i en særlig position, der dækker store dele af de fysiske genstande, som anvendes for at levere tjenesteydelserne – skal efterprøves, om varemærket ikke er uafhængigt af genstandenes udseende?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det da nødvendigt for, at varemærket kan anses for at have særpræg, at det adskiller sig væsentligt fra normen eller sædvanen i den berørte erhvervssektor?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	08.10.20
C-476/19	<p>Combinova</p> <p>En toldskyld ved import eller eksport, som er opstået i henhold til artikel 79, ophører i følge artikel 124, stk. 1, litra k), hvis der over for toldmyndighederne fremlægges tilstrækkelige beviser for, at varerne ikke er blevet anvendt eller forbrugt og er blevet ført ud af Unionens toldområde. Betyder begrebet »anvendt«, at en vare er blevet bearbejdet eller forædlet i overensstemmelse med formålet med den tilladelse, som et selskab har fået for varen, eller omfatter begrebet en anvendelse, der går ud over dette? Er det relevant, om anvendelsen finder sted før eller efter toldskyldens opståen?</p>	Toldstyrelsen	Dom	08.10.20
C-514/19	<p>Union des industries de la protection des plantes</p> <p>1. Når en national foranstaltning med henblik på at begrænse anvendelsen af aktivstoffer formelt er blevet meddelt Kommissionen i henhold til artikel 5 i direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015, dog med en præsentation af de elementer, der har foranlediget medlemsstaten til at anse det pågældende stof for at udgøre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og denne risiko kun kan forvaltes på tilfredsstillende vis i henhold til de gældende regler ved hjælp af de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet, en præsentation, der er tilstrækkelig tydelig til, at Kommissionen ikke kan tage fejl af, at anmeldelsen er baseret på forordning nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009, skal Europa-Kommissionen da anse denne anmeldelse for at være blevet indsendt i henhold til den i forordningens artikel 69 og 71 omhandlede procedure og eventuelt foretage yderligere undersøgelser eller træffe foranstaltninger, der imødekommer kravene i denne lovgivning såvel som de bekymringer, som denne medlemsstat har givet udtryk for?</p> <p>2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal gennemførelsesforordning nr. 2018/783, 2018/784 og 2018/785 af 29. maj 2018, der forbyder anvendelsen af stofferne thiamethoxam, clothianidin og imidacloprid fra og med den 19. december 2018, undtagen til behandling af afgrøder i permanente væksthuse, der forbliver i et permanent væksthuse i hele deres livscyklus, da betragtes som foranstaltninger, der er truffet som svar på en anmodning fremsat af Frankrig den 2. februar 2017 om et generelt forbud mod anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler indeholdende et eller flere af stofferne i neonicotinoidfamilien og frø behandlet med sådanne stoffer?</p> <p>3. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad kan en medlemsstat, der på grundlag af artikel 69 i forordning nr. 1107/2009, har anmodet Kommissionen om at træffe foranstaltninger med henblik på at begrænse eller forbyde</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	08.10.20

	<p>anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler indeholdende et eller flere stoffer fra neonicotinoidfamilien og frø behandlet med disse produkter da gøre, hvis Kommissionen kun delvist tager anmodningen til følge og kun begrænser anvendelsen af tre af stofferne i neonicotinoidfamilien og ikke dem alle.</p>			
C-644/19	<p>Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu e.a. Skal artikel 1, artikel 2, stk. 2, litra b), og artikel 3 i direktiv 2000/78 samt § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og gennemført ved Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, fortolkes således, at en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, der giver en arbejdsgiver mulighed for at fastsætte, at personer, der er fyldt 65 år, kun kan forblive i ansættelsen som fastansat med hensyn til de rettigheder, som de er tillagt inden pensionering, hvis de har status som ph.d.-vejledere, hvilket skader andre personer, der befinder sig i samme situation, og som ville have en sådan mulighed, såfremt der var ledige stillinger og de opfyldte kravene vedrørende arbejdsindsats, samt åbner mulighed for at pålægge personer, som ikke er ph.d.-vejledere, flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter i henhold til en aflønningsordning på »timebasis« for den samme akademiske aktivitet, som er mindre fordelagtig end den, der indrømmes fastansatte universitetsundervisere, udgør en forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i de nævnte bestemmelser? Kan den omstændighed, at anvendelsen af EU-retten har forrang (princippet om EU-rettens forrang), fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en endelig national dom, hvori det fastslås, at direktiv 2000/78/EF under de foreliggende omstændigheder er blevet overholdt, og der ikke er tale om forskelsbehandling?</p>	<p>Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>08.10.20</p>
C-657/19	<p>Finanzamt D 1. Foreligger der under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en afgiftspligtig person for Medizinischer Dienst der Krankenversicherung (sygeforsikringens lægetjeneste) udarbejder vurderinger vedrørende patienters plejebehov, en virksomhed, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 132, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: a) Er det tilstrækkeligt for, at en erhvervsdrivende kan anerkendes som et foretagende af almennyttig karakter som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, at den pågældende som underleverandør leverer ydelser til et organ, der efter national ret er anerkendt som almennyttigt foretagende som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF? b) Såfremt spørgsmål 2, litra a), besvares benægtende: Er den omstændighed, at sygekasserne og plejeforsikringsinstitutionerne i fuldt omfang bærer udgifter afholdt af et anerkendt organ som omhandlet i artikel 132, stk.</p>	<p>Skattestyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>08.10.20</p>

	<p>1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede tilstrækkelig til, at en underleverandør til dette organ også skal anses for et anerkendt organ?</p> <p>c) Såfremt spørgsmål 2, litra a) og b), besvares benægtende: Kan medlemsstaten gøre anerkendelsen som foretagende af almennyttig karakter betinget af, at den afgiftspligtige person rent faktisk har indgået en aftale med en social sikrings eller plejehospital, eller er det tilstrækkeligt for en anerkendelse, at der efter national ret kan indgås en aftale?</p>			
C-711/19	<p>Admiral Sportwetten e.a.</p> <p>1) Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester fortolkes således, at de bestemmelser i Wiener Wettterminalabgabegesetz (Wiens lov om afgift på væddemålsterminaler), som fastsætter en afgift på drift af væddemålsterminaler, skal anses for »tekniske forskrifter« som omhandlet i denne bestemmelse?</p> <p>2) Fører manglende meddelelse af bestemmelserne i Wiener Wettterminalabgabegesetz som omhandlet i direktiv (EU) 2015/1535 til, at en afgift som væddemålsterminalafgiften ikke må opkræves?</p>	Skatteministeriet	Dom	08.10.20
C-629/19	<p>Sappi Austria Produktion et Wasserverband "Region Gratkorn-Gratwein"</p> <p>1. Skal slam fra rensningsanlæg i lyset af undtagelsen i artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, sammenholdt med Rådets direktiv af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, og/eller direktivet om slam fra rensningsanlæg i den affattelse, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, anses for at være affald?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Tillader artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, at et stof kvalificeres som biprodukt i det EU-retlige affaldsbegrebs forstand, når der til dette stof for en lille procentdels vedkommende af procestekniske grunde tilsættes andre stoffer, som ellers skulle anses for at være affald, hvis dette ikke har indflydelse på det samlede stofs sammensætning og medfører en væsentlig miljøfordel?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	14.10.20
C-813/18 P	<p>Deza mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Ophævelse af Rettens dom af 24. oktober 2018 i sag T-400/17. — Delvis annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 2017/776 (1) om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008, for så vidt som den vedrører klassificering og mærkning af stoffet antraquinon. — Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som appellanten har afholdt i forbindelse med appelsagen for Domstolen og i forbindelse med den foregående sag for Retten.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	15.10.20

C-824/18	<p>Krajowa Rada Sądownictwa</p> <p>1) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, artikel 6, stk. 1, artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet samt retten til effektive retsmidler og effektiv domstolsbeskyttelse, når den nationale lovgiver i individuelle procedurer vedrørende udøvelsen af embedet som dommer ved en domstol i sidste instans i en medlemsstat (Sąd Najwyższy (øverste domstol)) ganske vist fastsætter en ret til at anlægge søgsmål, men afgørelsen vedrørende den samlede vurdering af alle kandidater til Sąd Najwyższy (øverste domstol) i den udvælgelsesprocedure, der går forud for videresendelsen af anmodningen om ansættelse som dommer ved den nævnte domstol, er endelig og får virkning, såfremt den ikke anfægtes af alle parter i udvælgelsesproceduren, blandt hvilke der befinder sig en kandidat, som ikke har nogen interesse i anfægtelsen af denne afgørelse, fordi den anmodning om ansættelse som dommer, der vedrører vedkommende, er blevet videresendt, hvilket medfører,</p> <ul style="list-style-type: none"> – at retsmidlet mister sin effektive virkning og den kompetente ret ikke har nogen mulighed for at gennemføre en reel kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedures forløb, – hvilket i tilfælde af, at denne procedure også omfatter de dommerembeder ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der hidtil har været besat af dommere, der er blevet underlagt den nye lavere pensionsalder, uden at den pågældende dommer har kunnet afgøre, om vedkommende ville gøre brug af lovgivningen om lavere pensionsalder, med henblik på princippet om dommeres uafsættelighed – hvis det antages, at dette princip herved tilsidesættes – også har indflydelse på omfanget og resultatet af den retslige kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedure? <p>2) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, og artikel 6, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 20 sammenholdt med artikel 21, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 2, stk. 1, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om lige adgang til offentlig ansættelse – som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) – når der [...] i individuelle procedurer vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ganske vist er fastsat en ret til at anlægge søgsmål ved den kompetente ret, men ansættelsen som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i et ubesatdommerembede som følge af de regler om endelighed, der er beskrevet i det første spørgsmål, kan ske, uden at den kompetente ret gennemfører en kontrol af den førnævnte udvælgelsesprocedure – i det omfang der er blevet anmodet om en sådan kontrol – og idet denne manglende kontrolmulighed samtidig indebærer en tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler og dermed også af retten til lige adgang til offentlig ansættelse, hvilket strider mod den almene interesse, og at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om institutionel ligestilling, i en situation, hvor det organ i en</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	15.10.20
----------	---	---	----	----------

	medlemsstat, der skal varetage domstoles og dommeres uafhængighed (domstolsrådet), ved hvilken proceduren vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) gennemføres, er sammensat således, at den dømmende magts repræsentanter i dette organ vælges af den lovgivende magt?			
C-117/19	<p>Linax Agro</p> <p>1. Skal de erklæringer, der fremgår af betragtningerne til forordning nr. 945/2005, navnlig 20.-23. betragtning, nemlig at »hvis nitrogenindholdet i den pågældende vare er på over 28 vægtprocent, indeholder den altid den over 80 vægtprocent ammoniumnitrat«, anses for at være en vedtaget formodning, der kan føre til den konklusion, at hvis den pågældende vare (ammoniumnitratgødning) har et nitrogenindhold (N) på 28 vægtprocent eller derover, er dens ammoniumnitratindhold (AN) altid på over 80 vægtprocent?</p> <p>2. Gælder denne formodning for de pågældende nye produkttyper, der fremgår af forordning nr. 945/2005, dvs. for NPK-gødninger med et nitrogenindhold (N) svarende til 28 vægtprocent eller derover, et forhold mellem ammonium- og nitratnitrogen på ca. 1:1 og et fosfor- (P) og/eller kaliumindhold (K), der ikke overstiger 12 vægtprocent, f.eks. den i den foreliggende tvist omhandlede NPK 30- 4-4 gødning?</p> <p>3. Hvis de foregående spørgsmål besvares bekræftende, er den førnævnte formodning i forordning nr. 945/2005 da retligt bindende, dvs. kan den lægges til grund for tarifiering af de [i det andet spørgsmål] anførte NPK-gødninger i henhold til Taric-koderne og dermed for anvendelse af den gældende foranstaltning (antidumpingtold), selv om artikel 1, stk. 1 og 3, i forordning nr. 945/2005 (og tilsvarende artikel 1, stk. 1 og stk. 2, litra c), i forordning nr. 999/2014, der var gældende på det tidspunkt, hvor de pågældende importprocedurer blev udført) ikke knyttede pålæggelsen af endelig antidumpingtold til indholdet af det kemiske element nitrogen (N) i en vare, men til den kemiske forbindelse ammoniumnitrat (AN) og indholdet af fosfor og kalium i en vare?</p> <p>4. Kan den i [det første spørgsmål] anførte formodning lægges til grund i forbindelse med beregning (bestemmelse) af indholdet af ammoniumnitrat i sådanne gødninger – henset til målsætningerne i 35. og 36. betragtning til forordning nr. 945/2005 om anvendelse af den gældende foranstaltning på de nye produkttyper på grundlag af proportionalitetsprincippet og om forenkling af toldbehandlingen og anvendelsen af de rette toldsats i forhold til mængden af den pågældende vare, som er indarbejdet i sammensætningen – når der skal ske tarifiering i henhold til Taric-koder af de NPK-gødninger, der er nævnt [i det andet spørgsmål], og når den gældende foranstaltning (antidumpingtolden) dermed skal anvendes? Med andre ord, når indholdet af nitrogen (N) i de i [det andet spørgsmål] nævnte NPK-gødninger er bestemt (på grundlag af dokumenterne fra importøren på tidspunktet for toldbehandlingen eller i forbindelse med laboratorieundersøgelser), beregnes (bestemmes) ammoniumnitratindholdet da under hensyntagen til forholdet mellem ammoniumnitratindholdet (AN) og nitrogenindholdet (N) som defineret i 20. betragtning til forordning nr. 945/2005, der afhænger af elementernes atomvægt og er 2,86, uden at der</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	15.10.20

	udføres yderligere laboratorieundersøgelser med henblik på at bestemme det præcise ammoniumnitratindhold?			
C-543/19	<p>Jebsen & Jessen</p> <p>1) Er det i henhold til artikel 2, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/82 under de betingelser, der foreligger i tvisten i hovedsagen, til hinder for en fritagelse for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1, at en tilsagnsfaktura efter denne forordnings artikel 2, stk. 1, litra b), ikke anfører Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU)2015/87, som er nævnt i punkt 9 i bilaget til denne forordning, men Kommissionens afgørelse 2008/899/EF?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan en tilsagnsfaktura, der opfylder betingelserne i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2015/82, fremlægges inden for rammerne af en sag om tilbagebetaling af antidumpingtold for at opnå fritagelse i henhold til artikel 2, stk. 1, for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1?</p>	Toldstyrelsen	Dom	15.10.20
C-562/19 P	<p>Kommissionen mod Republikken Polen m.fl. (appel)</p> <p>Påstande: —Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 16. maj 2019 i de forenede sager T-836/16 og T-624/17, Republikken Polen mod Kommissionen, EU:T:2019:338 ophæves i sin helhed.</p> <p>—Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-836/16 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 5596 final af 19. september 2016 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure og om et påbud om ophør om anvendelse af den polske afgift i detailsektoren forkastes, og Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-624/17 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2018/160 af 30. juni 2017 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), iværksat af Polen til afgiften i detailsektoren og Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.</p> <p>—Subsidiært, såfremt de to søgsmål ikke forkastes i deres helhed, hjemvises sagerne til Retten til fornyet afgørelse for så vidt angår de anbringender, der ikke blev truffet afgørelse om i første instans og afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i nærværende appel udsættes indtil vedtagelsen af den endelige afgørelse i sagen.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	15.10.20
C-673/19	<p>M e.a.</p> <p>Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348), særligt artikel 3, 4, 6 og 15, til hinder for, at en udlænding, der har international beskyttelse i en anden EU-medlemsstat, i henhold til national lovgivning underkastes frihedsberøvelse, såfremt frihedsberøvelsen sker med henblik på udsendelse til den anden medlemsstat, og såfremt der først blev udstedt et påbud om at udrejse til denne medlemsstat, men der efterfølgende ikke er truffet nogen afgørelse om tilbagesendelse?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	15.10.20

T-316/18	<p>Mediaservis mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2018) 753 final af 19. februar 2018 om ikke at gøre indsigelse mod statsstøtte til det tjekkiske postvæsen for opfyldelse af postbefordringspligten i perioden 2013-2017, annulleres.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Energistyrelsen	Dom	15.10.20
----------	---	---	-----	----------